

Klachtenummer 2009 N-07 De leerling is wel degelijk het slachtoffer geweest van pesterijen waartegen ten onrechte niet is opgetreden. de leerkracht heeft te weinig gedaan aan de begeleiding van de leerling. Klacht gegrond.

Advies LKC KO van 11 juni 2009

Leerkracht is in het begeleiden van leerlinge tekortgeschoten. Hij heeft te weinig gedaan tegen de pesterijen waarvan leerlinge het slachtoffer was.

Leerkracht heeft aan de signalen van klagers dat leerlinge zich niet thuis voelde in de klas, te weinig aandacht besteed.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw H, ouders van de minderjarige L, gewezen leerlinge van de S Basisschool. Zij is gericht tegen de heer M, als leerkracht verbonden aan de S Basisschool.

Inhoud van de klacht.

L is het schooljaar 2007-2008 begonnen in groep 4 van de S Basisschool. In overleg met de leerkracht en de intern begeleidster is in december 2007 besloten dat L versneld naar groep 5 zou gaan. Op 3 maart 2008 is zij in groep 5 begonnen met aangeklaagde als groepsleerkracht. Op 7 maart kwam klagers ter ore dat L elke dag werd gepest.

Toen klagers bij M melding hadden gedaan van de pesterijen, was diens reactie: 'Ik durf te beweren dat er in deze klas niet gepest wordt.' Hij deed desgevraagd de toezegging dat hij voortaan de vinger aan de pols zou houden.

Klagers hebben contact gezocht met de schoolmaatschappelijk werkster. Vanaf 21 april heeft die regelmatig gesprekken met L gevoerd.

Op 19 mei heeft de schoolmaatschappelijk werkster verklaard dat L niets durfde te vragen in de klas, bang als zij was voor het oplopen van een negatieve ervaring.

Na een gesprek op 22 mei tussen L's moeder enerzijds en M en mevrouw B, de intern begeleidster, anderzijds is een handelingsplan opgesteld. Aan L zou, nadat zij een test had afgelegd, werk worden aangeboden dat op haar was afgestemd.

Vier weken later verklaarde aangeklaagde dat hij nog niets van de intern begeleidster had gehoord. Hij zou ervoor zorgen dat er contact met haar tot stand kwam.

Een week daarna bleek dat L nog maar voor een deel uitdagender werk te doen had gekregen.

Op 1 juli hebben klagers officieel vernomen dat L in het nieuwe leerjaar naar een andere school zou gaan, een Leonardoschool. Pas daarna durfde zij enigermate te praten over de pesterijen.

Op 18 september heeft L's moeder haar leerlingendossier ingezien.

Duidelijk werd toen dat aangeklaagde in tegenstelling tot de andere leerkrachten die L gehad had, niets over haar ontwikkeling vermeld had. Voor klagers bevestigd dat het gebrek aan interesse in L's ontwikkeling.

Het oordeel van de Commissie:

Voor zover de klacht betrekking heeft op het onvoldoende alert zijn op pesterijen is voor de

Commissie van belang dat M volgens zijn verklaring pas handelingen als pesten ziet als er sprake is van het structureel treiteren en beangstigen van het slachtoffer, waarbij vaak meerdere kinderen betrokken zijn.

Naar het oordeel van de Commissie heeft M een te enge maatstaf aangelegd voor pestgedrag. Buiten de door M aangegeven situaties doet zich ook gedrag voor dat als pesterij kan worden gekwalificeerd. M is door het hanteren van zijn definitie van pesten in onvoldoende mate alert geweest op gedragingen van klasgenoten die L als pesterijen kon opvatten.

De Commissie stelt aan de hand van de door klagers genoemde en door aangeklaagde niet weersproken gedragingen van medeleerlingen vast dat L wel degelijk het slachtoffer is geweest van pesterijen waartegen ten onrechte niet is opgetreden.

De Commissie verklaart op dit punt de klacht gegrond, al wil de Commissie niet aannemen dat aan de nalatigheid een zich welbewust afsluiten voor de realiteit ten grondslag heeft gelegen.

Waar de klacht inhoudt dat aangeklaagde te weinig heeft gedaan voor de begeleiding van L stelt de Commissie vast dat het gesprek over L met daarbij aanwezig de intern begeleidster op 22 mei plaatsvond en dat de naar aanleiding daarvan geformuleerde afspraken over de lesstof pas op 26 juni door klagers ontvangen zijn. Hoewel M niet degene was die het document moest opstellen, mocht van hem worden verwacht dat hij als leerkracht zou stimuleren dat de voornemens op papier zouden staan op een tijdstip waarop ze nog een wezenlijke belangrijke bijdrage konden vormen voor de begeleiding van L. Van een dergelijke voortvarendheid is de Commissie niet gebleken.

Verder stelt de Commissie vast dat aangeklaagde in L's leerling-dossier niets heeft opgeschreven met betrekking tot haar ontwikkeling. Gelet op wat klagers hebben aangegeven, was er wel sprake van feiten en omstandigheden die andere leerkrachten bij wie L later in de groep zou zitten, bekend moesten zijn. Zo was de frequente inschakeling van het schoolmaatschappelijk werk een belangrijk gegeven waarvan melding plaats had dienen te vinden.

De Commissie verklaart het onderdeel van de klacht waarin aangeklaagde wordt tegengeworpen dat hij te weinig heeft gedaan aan de begeleiding van L, gegrond.